

İz

– mustafa-ucan · 08 Şubat 2010

Kalbin yüzeyine bir duman sinmiş,
Rüzgar vurdukça dağılıyor,
İz'i kalıyor yüreğin işlevinde,
Siliyorsun pası kalıyor...

Sevgiyi nefrete mi,
Güzelliği çirkinliğe mi,
Tebessümleri ağlayışa mı,
Doğruları yalana mı, çevirdik
Nedir kalpteki bu iz, bu pas...

Yoksa hahamların ve papazların
Sözlerine mi kandık,
Haramı helale mi,
Helali harama mı,
Ahiretimizi dünyaya mı, çevirdik
Nedir kalpteki bu iz, bu pas...

Gülleri mi soldurduk,
Çocukları mı ağlattık,
Yaratılışımızı mı unuttuk,
Yada insanlığımızı mı kaybettik,
veya saflardan mı uzak kaldık,
Nedir kalpteki bu iz, bu pas...

Umutları mı yitirdik,
Özlemleri mi susuz bıraktık,
Vuslatları mı yitirdik,
Duaları mı unuttuk,
Sünnetullah'a bakmayarak,
Kaptırdık mı kendimizi
Dünyanın gidişatına,
Nedir kalpteki bu iz, bu pas...

Çağlara yürüyen önderi mi geçtik

Yoksa, hayatı kaleme alan
Furkan'ın sözlerini mi okuyamadık,
Sevgiyi arttıran selamları mı eksilttik,
Nedir kalpteki bu iz, bu pas...

İnsan eti çiğnemeye mi başladık
Gıybeti anlamayarak,
Güzele bakmak sevaptır deyip
Zinayı mı helal kıldık,
Sübhanallah nedir bu feryat!
Nedir kalpteki bu iz bu pas...

Gençliğimizi aleme mi yönelttik,
Uhreviyatımızı ileri bir tarihe mi erteledik
Teminatı olmayan dünyada,
Nedir kalpteki bu telaş, bu iz, bu pas...
Bu iz, bu pas bir tövbedir,
Bu iz, bir uyanıştır,
Bu iz, bir diriliştir,
Bu iz, berzah alemini bilmektir,
Bu iz, duaya yönelmektir..
Selam ve dua ile...